

ROTTERDAMSCHÉ COURANT.

MAANDAG 9 MAART.

Buitenland.

LONDEN den 6 maart.

Bij den aanvang der reeds kortelijk vermelde zitting van het Lagerhuis zeide sir C. Wood gisteren, in antwoord op eene vraag van sir C. Herbert, dat hij, om redenen van algemeen belang, het overleggen der aan den admiraal sir M. Seymour gegeven instructies moest weigeren, met bijvoeging echter dat die vlootvoogd geene andere dan de gewone instructies ontvangen had, die aan de admiralen op buitenlandsche stations gegeven worden, om hun tot leiddraad bij hunne betrekkingen met de gevolmagtigde gezanten te strekken.

Daarna stond, te midden der diepste stilte, lord Palmerston op, om eenige inlichtingen te geven, welke met blijkbaar verlangen werden te gemoet gezien. Het Huis, zeide hij, moest, na het dingsdag nacht gebeurde, natuurlijk verwachten te weten welke gedragslijn de Regering, na zijn overleg, voornemens is te volgen. In gewone omstandigheden zou een Ministerie, tegen het welk geene zoodanige stemming was uitgebragt, eene moeilijke keuze gehad hebben. In den regel zou het zijn ontslag bij de Koningin hebben aangeboden en aan hen die de meerderheid verworven hadden de taak hebben overgelaten om de zaken des Lands te besturen. Maar het thans bestaand geval kwam de Ministers voor een zoo bijzonder karakter te hebben, dat het hun niet als hun plicht toescheen hun ontslag in te dienen. Er bestaat eene andere gedragslijn welke een Ministerie, in zoodanige omstandigheden, grondwettig volgen kan, en deze is het welke de Ministers zich verplicht geacht hebben aan te nemen. Zij hebben de Kroon dus aangeraden de kiezers des Lands op te roepen, om, zoo spoedig de stand der Parlementarische zaken veroorloven zal, het hun bij de Constitutie opgedragen mandaat uit te oefenen.

Ik zeg (zoo vervolgde zijn Lordschap) dat de omstandigheden waarin wij verkeeren een uitsluitend karakter hebben. Het is niet de bedoeling om een afslag op den uitslag der laatste beraadslagingen te doen, noch het schijnen dat wij het vertrouwen van het Huis verloren hebben, terwijl wij aan den anderen kant, let men op den uitslag der onlangs gehouden stemmingen over zaken die een gewichtig gedeelte van de politiek der Regering betreffen, geheel verschillende en lijnrecht tegenovergestelde uitkomsten verkrijgen. Ik acht mij verplicht zonder aarzeling te verklaren dat verscheiden leden, die aan de vijandige stemming van dingsdag deelnamen, te kennen gaven hoe hunne stemming niet bewees dat de Regering hun tot hiertoe genoten vertrouwen verloren had. Nogtans zou men te vergeefs ontkennen dat die stemming het den Ministers hoogst moeilijk, zoo niet onmogelijk maakt de beraadslagingen van dit Huis nog gedurende het overige eener lange Zitting te leiden. Bovendien zou de nu en bij vroegere stemmingen gebleken verhouding der partijen ieder Ministerie, hoedanig dan ook, dat gevormd zou worden, in een zeer moeilijken toestand plaatsen. Dit Parlement houdt nu zijne vijfde Zitting en zijn bestaan heeft zich door buitengewoon gewichtige beraadslagingen gekenmerkt. Het heeft drie Ministerien elkander zien opvolgen; het heeft den overgang van den Europeeschen staat van vrede in dien van een grooten staat van Europeeschen oorlog, en wederom de herstelling van den Europeeschen vrede gezien. Dit Parlement, ik mag het zeggen, heeft alles gedaan wat men er van verwachten mocht. De staat der openbare zaken laat geene onverwilde ontbinding toe en ik geef het Huis den bescheiden raad even als in vroegere omstandigheden en zoo als onder het bewind van lord Derby te handelen, door, namelijk, zich te bepalen bij het bespoedigen der tijdelijke en voorloopige maatregelen, die voor den regelmatigen gang der openbare dienst vereischt worden, in dier voege dat het, in stede van over de belastingen voor drie jaren te stemmen, dit slechts over die voor een jaar doet zal, en een gedeeltelijk crediet voor de begrootingen inwilligt, ten einde aan een nieuw Parlement, dat denkelijk tegen het einde der maand mei zal kunnen vergaderen, de zorg over te laten om over die groote vraagstukken te beslissen. Ik vertrouw dat het Huis besef zal hoe deze door de Regering aangeraden gedragslijn met de grondbeginselen der Constitutie strookt, en dat het den voorgestelden loop der zaken geen hinderpalen in den weg zal stellen. Door den voorgeslagen maatregel zal de Natie gelegenheid hebben tusschen het bestaand Gouvernement en tusschen datgene te kiezen hetwelk uit de vereeniging der partijen in dit Huis mogt worden gevormd. Die keuze te hebben kan voor het Land voordeelig zijn, en dit is eene andere beweegreden die ons besluit rechtvaardigt om de verantwoordelijkheid der beslissing, op wie de verantwoordelijkheid van het beheer der zaken rusten moet, op de Natie te werpen.

De voornaamste bedenkingen der leden van de Oppositie spraken uit de vrees voort dat ook bij dit Parlement nog gelden tot voortzetting van den oorlog tegen China aangevraagd zouden worden, even als of de motie van den heer Cobden niet ware aangenomen. Zoodanige gelden verklaarden de heer Gladstone en anderen niet te zullen inwilligen, althans niet alvorens de staatkunde te kennen die de Regering voortaan ten aanzien van China wilde volgen.

— Volgens de Morning Advertiser wil de City van

Londen lord Palmerston tot haren kandidaat voor het nieuwe Lagerhuis stellen en zal de Gemeenteraad der hoofdstad zich, in eene tegen aanstaanden maandag aangeschreven zitting, ten voordeele der staatkunde van dien eersten Minister verklaren.

Het dagblad Daily News betoogt dat bij de aanstaande verkiezingen noch de partijzucht voor lord Palmerston noch die voor lord Derby, maar de politieke hervormingen het hoofdbeginsel moeten uitmaken.

— Te Plymouth zou bevel ontvangen zijn om de Sanspareil, de Himalaya en andere oorlogschepen naar China te zenden.

— In de afgelopen week zijn in deze hoofdstad 1216 sterfgevallen aangegeven, zijnde 47 minder dan het gemiddeld getal in dezelfde week der tien vorige jaren. Over het algemeen is de gezondheidstoestand zeer gunstig. Het aantal der in de vorige week geboren was 1821, namelijk 925 jongens en 896 meisjes.

— Het comité der Mexicaansche obligatiehouders heeft zeer gunstige berichten uit Mexico ontvangen. Door den President is de overeenkomst tot vereeniging der buitenlandsche schuld onderteekend, doch de ongeregelde staat der zaken belette de onverwijde uitvoering der daarin vervatte bepalingen; maar naardien de Regering der Vereenigde Staten eering de Republiek met geldelijke tegemoetkoming ten bedrage van ongeveer 2,000,000, in verband met den weg van Tepantepec, zal bijstaan, schijnt het vooruitzicht te zijn geopend dat een gedeelte der gelden tot voldoening der vorderingen van de obligatiehouders zal worden aangewend.

PARIS den 6 maart.

Bij Keizerlijk besluit van 4 dezer is de graaf Leon de Laborde tot directeur-generaal der archieven des Rijks benoemd, ter vervanging van den heer Chabrier, die tot andere werkzaamheden geroepen is.

— Het Wetgevend Lichaam hield gisteren eene zitting, in welke het wetsontwerp betreffende de dotatie van den maarschalk Pellissier zonder beraadslaging werd goedgekeurd. De kwestie van de herstelling der majorenaten, welke men meende dat bij deze herstelling van zaken zou komen, blijft dus in haar geheel.

— Zoo als reeds werd gemeld, zijn gisteren aan het Ministerie van buitenlandsche zaken alhier de conferentien over de zaak van Neufchatel geopend. Deze eerste bijeenkomst werd noch door den vertegenwoordiger van Pruisen, noch door dien van den Zwitserschen Bond bijgewoond, doch de eerstgenoemde zou daarin alleen door ongesteldheid belet zijn. Wat den Zwitserschen afgevaardigde betreft schijnt het dat de Bondsvergadering na lang aarzelen zou hebben afgezien van de terugroeping van den heer Kern, zoodat deze 11. woensdag de noodige volmagten en instructies heeft ontvangen, om aan de Conferentie deel te nemen, wanneer het oogenblik daarvoor zal zijn gekomen.

— Het tusschen Engeland en Perzië gesloten verdrag bepaalt in de eerste plaats de teruggave van Herat en die van Buschir, alsook de onafhankelijkheid van Herat onder het bewind van een inlandsch hoofd. Verder zullen de beide Natien elkander op den voet der meest begunstigde Volkeren behandelen, waardoor aan een der grootste verlangens van Engeland wordt voldaan, doch het te veroorloven consulaten in Perzië te vestigen. Engeland zal zich voortaan onthouden van inmenging in de binnenlandsche aangelegenheden van Perzië. Eindelijk zal de heer Murray naar zijn post te Teheran terugkeeren en daar worden ontvangen met al de eer, verschuldigd aan den rang, welken hij bij vernieuwing gaat bekleden. Het heeft de meeste moeite gekost de laatste bepaling door Perzië te doen aannemen.

Ten gevolge van de uitmuntende verstandhouding tusschen Frankrijk en Perzië is bepaald, dat in laatstgenoemd Rijk een bisdom zal worden gevestigd ten behoeve der talrijke Armeniers, die in de Staten van den Shah de Katholieke godsdienst belijden. Pater Amantou, priester van de orde der Dominikanen, zou dezen bisschopszetel bekleden, welke gevestigd zou worden te Isphahan en niet te Teheran, waar het leven voor vreemdelingen niet verkieslijk is.

— De generaal Fleury, opperstalmeester des Keizers, heeft te Caen 24 prachtige Normandische paarden aangekocht, welke voor de Keizerlijke stallen zijn bestemd.

— Gedelegeerden uit Marseille, Havre en Bordeaux zijn alhier aangekomen voor de zaak der Transatlantische pakketbooten.

— In deze hoofdstad moeten dezer dagen verscheiden arrestaties zijn bewerkstelligd.

— Vorst Danilo van Montenegro en zijne Gemalin zijn gisteren te Marseille gearriveerd en heden morgen, met een afzonderlijken trein, naar Parijs vertrokken. Zij worden door een schitterend gevolg vergezeld.

— Men zegt, dat de heer Emile Peretie concessie heeft bekomen voor de spoorwegen in het noorden van Spanje.

KEULEN den 6 maart.

De Prins van Pruisen begeeft zich tegen het midden dezer maand naar de Rijnprovincie en denkelijk keert prins Frederik Willem van Pruisen tegen dien tijd uit Breslau naar Berlijn terug, om zijnen Vader naar Coblenz te vergezellen.

— Het Berlijner dagblad Zeit zegt dat de heer von Hatzfeld, gezant van Pruisen te Parijs, geen deel aan de conferentien

over de zaken van Neufchatel nemen zal, alvorens die vergadering de bouwstoffen zal hebben voorbereid, welke tot eene elidschikking vereischt worden.

(Per. Telegraaf.)

MADRID den 5 maart.

Het officiële Spaansche dagblad deelt de begrooting voor de dienst van het aanstaande financieel jaar mede. De uitgaven belopen 1800 millioen, de inkomsten 1562 millioen reizen. Het tekort wordt uit verschillende bijdragen gedekt.

Binnenland.

GRAVENHAGE den 5 maart.

Bij Zr. Ma. besluiten is aan des heer A. G. G. Forman, secretaris der Maatschappij tot bevordering der toekunst, vergunning verleend tot het aannemen der onderscheidingskeken van siddar der orde van den Witten Valk, hem door Z. K. H. den Groothertog van Saksen-Weimar-Eisenach geschenken, en zijn benoemd: in het hoogheemradschap van den Alblasserwaard met Arkel beneden de Zouwe, tot dekking van de heer A. H. van Thunhorst en tot hoogheemradschap de heeren K. Hartog, J. van Haften, W. C. M. Bagram, F. Hagendijk, N. J. Pouch en G. van Houwelingen.

— HH. KK. Maj. prins en prinses Hendrik hebben gisteren namiddag de tentoonstelling van bloemen enz. met een bezoek vergezeld, alhier een gemiddeld tijd doorgebracht, alles nauwkeurig bezigtigd en hunne bijzondere tevredenheid over deze tentoonstelling te kennen gegeven.

Staten-Generaal.

TWEEDE KAMER. — Zitting van vrijdag 6 maart.

(Vervolg.)

Thans is aan de orde de beraadslaging over het ontwerp van wet tot wijziging der regten op den in- en uitvoer van visch.

De heer Nethans geloof, dat het volgens gezonde begripen van Staatsfinancien op den voorgaand moet staan, dat een klein Rijk als Nederland door verbodsbepalingen den invoer van producten niet moet bemoeijelijken, opdat het niet, gelijk bij represaille-maatregelen altijd het gevolg is, de verliezende partij zij. Intruschen zijn op dien algemeenere regel, aan welker waarde niet valt te twijfelen, uitzonderingen. Die uitzondering bestaat, naar zijn inzien, ten aanzien van de haringvischerij, een tak van nijverheid, die niet bestaan kan zonder bescherming. Hij vrees dat de nationale haring, die in vroeger jaren zoo zeer geroemd was, meer en meer door de concurrentie zal komen te lijden en verdwijnen, en dat onze markt door den Schotschen haring zal worden overstromd. Hij zet dit nader uiteen tot betoog, dat het hier eene geheel exceptionele zaak betreft, die ook door exceptionele maatregelen moet worden behandeld. Den geleidelijke overgang is daarin dus bijzonder aan te prijzen. Bovendien verbiedt de billijkheid, om van een absoluut verbod in eens tot eene algebeele vrijheid over te gaan. Als men meent, dat de verbodsbepalingen der wet van 1818 onhoudbaar zijn, dan moet men niet uit het oog verliezen, dat op die bepalingen is voortgewerkt en daaruit aanzienlijke kapitalen zijn verkregen. Als men nu die verbodsbepalingen opheft, dan brengt de billijkheid mede, dat men schadevergoeding toekent voor het verlies van de voordeelen onder de vroegere verordeningen verkregen. Nu woedt wel gezezen op het belang der verbruikers; maar hij moet daartegen opmerken, dat de groote haring toch geen algemeen voedingsmiddel uitmaakt, en bovendien is het te verwachten, dat door de nieuwe wet op de zeevischerijen de consumtie zal toenemen. Hij heeft wijders met genoegen gezien den voorgestelden vrijdom van regten op den invoer van walvisch- en robbenspek.

De heer Govers Deynoot, hoezeer gaarne hulde doende aan de Regering voor dezen stap op het vrije handelsstelsel, kan zich echter niet met dit wetsontwerp niet vereenigen. Hij had gewenscht, dat men verder ware gegaan en dat alle regten op den invoer van visch waren afgeschaft. Het invoerrege van 50 op de 100 gezouten haring en van 50 cents op de gezouten amseling bedraagt ongeveer 10 p.p. van de waarde. Hij acht dit een te hoog beschermend regt, schadelijk voor het algemeen en het algemeen verbruik als volksvoeding in den weg staande. De haring en zoutvisch maken een aanzienlijk deel uit van het voedsel van die klasse van ingezetenen, die, wegens den hoogen prijs van het vleesch, van het genot daarvan verstoken zijn. Maar hij meent in de tweede plaats, dat zoodanig beschermend regt voor onze visscherijen onnoodig, ja zelfs nadeelig is voor dien tak van industrie zelve; nadeelig, want het leidt tot eene kunstmatige ondersteuning, die al meer en meer heeft geleid tot achteruitgang. Onze visscherijen moeten aan haren vrijen loop worden overgelaten en zullen daardoor eerst in bloei toenemen. Het verlies voor de schatkist is ten deze, naar zijn gevoelen, onbeduidend.

De heer Wingen aakt een terugblik op hetgeen ten aanzien der zeevischerijen hier is voorgevallen en gaat na de uitwerkselen van de maatregelen, die nopens dezen tak van nijverheid al zijn genomen. Die tak verkeert, zegt men, in eenen zekelijken toestand; en nu wil hij nagaan of de maatregelen, die later zijn genomen, heb-

ben kunnen strekken om die ziekte weg te nemen. Sinds overvloedig is bevindt zich reeds die tak in een abnormaal toestand. Daarin bestaat geene vrije beweging, geene *liberté*, maar eene bescherming van Staatswege, als er dan ook eene socialistische rigting, eene organisatie van den arbeid gelegen is in de wet van 1818 en de reglementen, die met haar in verband zijn. In 1848 is door een lid uit Appingadam de strijd geopend over het beschermend stelsel en heeft dat lid steeds bestreden de bescherming, van Staatswege aan de visscherij verleend, en het is merkwaardig hoe alstoen die bescherming door de Regering is verleend. Een man, die niet van retrograde beginselen kan worden beschuldigd, die in deze vergadering de bescherming van wetten heeft aangeboden en verdedigd, heeft toen hoofdzakelijk gezegd, dat het gold premien, om den vloed van nijverheid niet geheel en al te doen vervallen, om onze visscherijen staande te houden en om een tegenwicht te stellen tegen de verbodsbepalingen in andere Landen. In dat jaar is er in den toestand der visscherijen geene verandering gebragt, maar in 1850 stelde de Regering eene vermindering voor van de premien van 1/10. De spreker en andere leden hebben toen betoogd, dat er in deze geene verandering behoorde plaats te hebben, of er moest vooraf een onderzoek worden ingesteld van het geheele onderwerp. Er moest geene gedeeltelijke regeling plaats hebben zonder die socialistische wetgeving, die organisatie van den arbeid aan een geheel onderzoek te onderwerpen. Men moest eerst trachten, zoowel hier als buitenlands verandering te brengen in bepalingen, die in verband staan met het beschermingstelsel. Intusschen verdedigde de Regering haar stelsel en zeide zij, dat de visscherij krachten genoeg heeft in zich zelve, om zich zelve te voeden. Zij wilde dus trapswijze de premien doen vervallen. Maar in het volgende jaar werden er, in plaats van 110, 102 haringbuizen uitgezonden. Later heeft het lid, hetwelk thans aan het hoofd van Buitenlandsche Zaken is geplaatst, eene voorzigtige behandeling en een onderzoek aangepraes, en om voorts bij andere Landen pogingen aan te wenden, ten einde de beschermende bepalingen weg te nemen. Er had intusschen ook in dat jaar al weder eene vermindering plaats, zoodat er slechts 97 buizen werden uitgezonden. Hij herinnert nu aan het voorstel, door hem destijds gedaan, om nopens deze gewichtige aangelegenheid eene enquête in te stellen, doch welk voorstel geen ingang heeft kunnen vinden. Hij merkt echter op, dat het gewicht der enquête zoo zeer in het oog springt, wanneer men nagaat, dat, naar gelang eener vermindering van premien, ook steeds het getal haringbuizen is vermindert. In 1853 had er een nieuw Ministerie op, dat de zaak in haren gewonen omvang wilde onderzoeken, en in 1854 had hij eene kleine genoegdoening, toen de Regering eene Staatscommissie benoemde, om te houden de enquête, die hij vroeger had voorgesteld. Hij heeft het echter betreurd, dat die commissie niet de vrije hand was gegeven, om de zaak in haren geheelen omvang te onderzoeken. Het verslag, dat van die commissie uitging en bij de begroting werd aangeboden, stelde voor de afschaffing der premien. Maar inmiddels was het getal haringbuizen tot slechts 82 gedaald. Die omstandigheid was echter niet het gevolg van de afschaffing der premien, maar is naar zijne overtuiging daaraan toe te schrijven, dat men dien tak van nijverheid in een staat van onzekerheid had gelaten en niets gedaan had, om te zeggen wat haar lot zou zijn, en die onzekerheid heeft zoo doodelijk op dien tak gewerkt. Hij wenscht met den heer *Nolthenius*, dat men langzamerhand en van lieverlede te werk ga. Hij stelt deze zaak gelijk met de fabrieken in Twente, die ook beschermd worden, en de eene bescherming is zoo goed als de andere. Als hij nu nagaat wat er is voorgesteld, dan is het een regt van f 1.50 op de ton haring. Hij had in de plaats daarvan een variabel regt verlangd, naar gelang van de verschillende tijdstippen van invoer, want er is variatie in den marktprijs van den haring. In den tijd, dat de haring een voorwerp van weelde uitmaakt, kan het regt hoog zijn, maar als het meer een voedsel is geworden, dan acht hij een laag regt wenschelijk. Hij vestigt wijders de aandacht op de hooge regten, in het buitenland geheven, en wenscht dat bij Rusland worde aangedrongen op vermindering van inkomend regt op onze haring; ook na de opzegging van het tractaat met België, behoeft hij nauwelijks aan de Regering aan te bevelen op dat belang te willen letten.

De heer *Sloet tot Oldhuis* gelooft niet, dat het werkelijk belang van de leeders medebrengt beschermende regten op den invoer van visch te behouden. Het bedrog waarvoor men vrees, dat Schotsche voor Hollandischen haring zal worden verkocht, bestaat nu reeds; maar hij is daarvoor niet bevreesd, omdat het bekend is, dat de Schotsche haring van slechte hoedanigheid is, zoodat wij de mededinging met goeden haring zeer goed kunnen doorstaan. Ook is hij niet bevreesd dat ons Land met vreemden visch zou worden oversroomd; hij zou het toch gelukkig achten, dat duizende gezinnen, aan wie nu ten gevolge van de hooge vleeschprijzen, alle diëtisch voedsel wordt onthouden, daardoor in staat gesteld werden dergelijk voedsel te erlangen. Hij zou het eene ongerijmdheid achten dat men den invoer van Schotsche oesters vrijstelde, terwijl de Schotsche haring, het voedsel voor den minderen stand, zou worden belast. Op die wijze zou men wederom weegschalen voor verschillende standen van dezelfde maatschappij bezigen. Hij hoopt, dat die ongelijkheid door het voordragen van een amendement zal ophouden.

De heer *van Zuylen van Nijvelt* komt terug op hetgeen in de gewisselde stukken wordt aangevoerd, dat er pogingen bij vreemde Regeringen zijn aangewend, om den invoer van Hollandischen haring te bevorderen, maar dat die pogingen onder anderen bij Rusland zijn mislukt. Hij brengt dit in verband met hetgeen eenigen tijd vroeger is voorgevallen. De Russische Regering beweerde namelijk, op grond van de bestaande tractaten, aanspraak te hebben op het genot van art. 1 der scheepvaartwetgeving. Hij herinnert zich dat hij destijds gemeend heeft, dat die aanspraak van de Russische Regering niet geheel en al ongegrond was. Zoo die aanvraag mogelijk gunstiger ware behandeld, zou mogelijk ook de aanvraag dezerzijds omtrent den haring meer gunstig ontvangen zijn. Het doet hem leed, dat de Minister van Buitenlandsche Zaken heden niet regenwoordig is, want hij zou daaromtrent gaarne nadere inlichtingen hebben vernomen. Wellicht is het den Minister van Financien

bekend of de ondervondene weigering tot vermindering van regten van invoer van haring ook in verband staat met de beweerde aanspraak van de zijde der Russische Regering.

De heer *van Bosse* is het in beginsel geheel eens met den heer *Gevers Deynoot*. Hij zou niets liever wenschen, dan den invoer van visch geheel vrij te stellen. Twee redenen doen hem echter huiverig zijn om op dit oogenblik tot dien gewenschten maatregel te besluiten. Ten eerste vrees hij dat de overgang thans in eens te groot zou zijn, die van volstrekt verbod tot vrijen invoer. Ten tweede, is het wel consequent, om ten aanzien van dit eene onderdeel van het tarief een stelsel van geheele vrijheid aan te nemen en dat ook niet op andere voedingsmiddelen toe te passen? Is dit consequent nu men toch weet, dat nog in den loop van de tegenwoordige Zitting van Regeringswege een ontwerp moet worden aangeboden tot geheele herziening van het tarief en nu het tractaat met België is opgezegd, hetgeen mede in zoo nauwe betrekking staat tot het onderwerp der visscherijen? Het is bekend, dat het nieuw ontwerp van tarief in gereedheid is gebragt. Hij zal die zaak niet vooruitloopen, maar hij gelooft dat het aan te bieden stelsel in vele opzichten de goedkeuring zal verdienen. In dien stand van zaken acht hij het raadzaam om aan de voorgestelde verandering van het tarief, voor zooveel de visscherijen betreft, een tijdelijk karakter te geven. In dien geest kon er eene verandering in het voorstel van de Regering gebragt worden. Hij zal dan ook den verderen loop der discussie afwachten alvorens zijne stem te bepalen.

De Minister van Financien wijst op de twee geheel uit elkander loopende meeningen door verschillende leden geuit. Van den eenen kant heeft men zich verklaard tegen eenig regt, terwijl men van den anderen kant het regt wenscht te verhoogen. Bij het verschil van gevoelen meent Z. Exc. dat het voorstel der Regering niet afkeurenswaardig is. Hij is het eens met den laatsten spreker, dat de verandering niet te plotseling moet gaan. Wat betreft het door denzelfden spreker aangevoerde, om aan de wet een tijdelijk karakter te geven, antwoordt de Minister, dat dit in den aard der zaak ligt. De Regering moet in den loop van het jaar een nieuw tarief aanbieden; reeds is het gevoelen deswege van de Kamers van koophandel gehoord; als intusschen bleek dat de thans voorgestelde bepalingen minder gunstig werkten, dan zou bij de herziening van het tarief de geschikte gelegenheid zijn om daarop terug te komen. Aan den heer *van Zuylen* antwoordt de Minister, dat de zaak, waarop dat lid doelt, niet uit het oog is verloren en dat daarover van gedachten gewisseld is. Of dit in de laatste maanden het geval is geweest durft Z. Exc. niet zeggen, maar zeker is de zaak vóór de jongste Kabinetverandering ter sprake geweest.

De algemeene beraadslagingen worden hierop gesloten en die over het eenig artikel geopend.

De heer *Gevers Deynoot* stelt als amendement voor dat artikel aldus te lezen: „De regten op den in- en uitvoer van alle soorten van visch en de invoerregten op walvisch- en robbenspek van vreemde visscherij, zoo als die bij de wetten bestaande zijn, worden afgeschaft.”

De heer *van Bosse* stelt als amendement voor om de twee laatste posten van het artikel visch, in den staat B bij de wet gevoegd, te wijzigen als volgt: „Gezouten haring, gekaakt of ongekaakt, en gezouten kabeljauw van vreemde visscherij, tot 31 december 1858, de ton van 150 pond invoer f 1.50, uitvoer vrij. Na 31 december 1858 invoer f 0.75, uitvoer vrij.” — „Gezouten rommeling van vreemde visscherij tot 31 december 1856, de ton van 150 pond, invoer f 0.50, uitvoer vrij. Na 31 december 1858 invoer f 0.25, uitvoer vrij.”

De heer *van Bosse* en de Minister van Financien voeren nog kortelijk het woord, waarna de beraadslagingen gesloten worden.

Het amendement van den heer *Gevers Deynoot* in hoofdelijke omvraag gebragt zijnde, wordt aangenomen met 31 tegen 30 stemmen; voor hetzelfde stemmen de heeren *Hoyneek van Papendrecht, de Lom de Berg, Jaspers, van Eck, Hengst, Sloet, Storm, de Limpens, Gevers Deynoot, Sander, van der Linden, van Zuylen, Meussen, Thorbecke, Duilert, Westerhoff, Strens, Kien, Beens, van Wintershoven, Elout, van Hoëvell, Hugenholz, van der Veen, Reinders, Heemskerk, Anemaet, Delprat, Vegelin, Blaupot ten Cate* en de Voorzitter.

Ten gevolge der aanneming van dit amendement is het amendement van den heer *van Bosse* vervallen.

De beraadslagingen worden geopend over den considerans. — De heer *Gevers Deynoot* stelt als amendement voor in de overweging, in plaats van de woorden „wijziging behoeven”, te lezen „behoopen te worden afgeschaft.” — Dat amendement wordt zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Het aldus gewijzigd ontwerp, in hoofdelijke omvraag gebragt, wordt aangenomen met 37 tegen 34 stemmen; tegen stemmen de heeren *Hoekwater, Wintgens, van Forest, Slicher, Wijbenga, Meylink, van Lynden, Baud, van Nispen, van Reede, van Heiden Reinestein, Oostling, Mackay, Bosscha, Nolthenius, van Deinsse, van Franck, Groen, van Rappard, van der Poel, de Kempnaer, Stolte, Taets* en *Hoffman*.

De beraadslagingen over het ontwerp van wet nopens de zeevisscherijen worden daarop bij het vergevorderde uur verdaagd tot den volgenden ochtend ten 11 ure.

De zitting wordt daarna gescheiden.

TWEDE KAMER. — Zitting van zaterdag 7 maart.

Aan de orde zijn de beraadslagingen over het wets-ontwerp nopens de zeevisscherijen.

De heer *Westerhoff* bestrijdt het ontwerp, wijst op de nadeelen van de inmenging en bemoeijning der Regering wat betreft de nijverheid en tracht aan te toonen dat het ontwerp is gegrond op dwaling en wanbegrip en strijdig is met de ervaring en de wetenschap. Hij bepaalt zich verder tot het hoofdpunt, namelijk het verbod om gedurende de wintermaanden schrobnetten te mogen bezigen, en betoogt dat het doodvisschen is onmogelijk, dat de bepalingen deswege ondoelmatig en onhoudbaar zijn, en dat het ontwerp daardoor dus onaannemelijk is.

De heer *Sloet tot Oldhuis* spreekt in denzelfden geest, dringt er op aan geene banden te scheppen en hoopt dat de dag van heden de eerste dag van vrijheid der visscherij zal zijn.

De heer *Gevers Deynoot* zal een afkeurend votum over het ontwerp uitbrengen, daar hij algeheele vrijheid en geene inmenging hoegenaamd wil. Hij gaat uit dit oogpunt de hoofdpunten van het ontwerp na en komt tot de slotsom dat de wet zeer kort kon zijn en uit één artikel bestaan, namelijk dat de wetten van 1818 en 1854 worden ingetrokken.

De heer *Slicher van Domburg* wenscht ook volkomen vrijheid, nu de premien zijn afgeschaft.

De Minister van Binnenlandsche Zaken beantwoordt de verschillende sprekers; zegt dat hij zich verpligt heeft geacht het ontwerp over te nemen, ofschoon hij het niet had ontworpen; voert aan dat hij een groot voorstander is van de meest mogelijke vrijheid in alle takken van nijverheid, maar tevens hoe deze transitioire maatregel door deskundigen nuttig wordt geacht.

Daarop worden de algemeene beraadslagingen gesloten en die over de artikelen geopend. — De stemming over art. 1 wordt uitgesteld tot na de behandeling der overige artikelen. — Art. 2 (de keuring) wordt aangenomen met 33 tegen 22 stemmen. — Art. 3 wordt mede aangenomen. — Art. 4. (verbod van het gebruik van schrobnets van 15 november tot 1 februarij) wordt verworpen met 42 tegen 12 stemmen. — Art. 5 wordt daarop ingetrokken. — Art. 6 (houdende beperking der garnalenvisscherij) wordt verworpen met 39 tegen 16 stemmen. — Art. 7 en 8 worden daarna ingetrokken. — Art. 9 (collegie voor de zeevisscherijen) wordt aangenomen met 34 tegen 21 stemmen. — De overige artikelen worden vervolgens goedgekeurd, sommige eenigzins gewijzigd, wordende bij art. 16 bepaald dat de wet op 1 januarij 1858 zal worden ingevoerd. — Art. 1 komt daarop in behandeling, waarop de heer *Sloet* een amendement voorstelt, hetwelk door den Minister wordt overgenomen en volgens hetwelk art. 1 zal luiden: „Er wordt aan elkeen volkomen vrijheid gelaten, de verschillende takken van zeevisscherij naar eigen goedvinden uit te oefenen.” Dit artikel wordt aangenomen, alsook een amendement van den heer *van Bosse*, strekkende om nog een nieuw artikel te laten volgen, dus luidende: „Het verbod van invoer van gekaakten en gezouten haring van vreemde visscherij en het tijdelijk verbod van invoer van vreemden ongekaakten gezouten haring, bij de thans bestaande wet uitgesproken, worden opgeheven. De voorwaarde van reciprociteit ten aanzien van den invoer van vreemde zeevisch, bij dezelfde wetten gesteld, wordt ingetrokken.”

De geheele wet wordt daarop in stemming gebragt en aangenomen met 46 tegen 8 stemmen; tegen stemmen de heeren *Stolte, van Rappard, de Kempnaer, Gevers Deynoot, Baud, Hoffman, van Franck* en *van Nispen van Sevenaer*.

De commissie, in wier handen gesteld zijn de stukken van den Minister van Kolonien over het drukpers-reglement in Indië, is gereed met haar rapport; in dat rapport wordt voornamelijk nagegaan, of het reglement op de drukwerken in overeenstemming is met art. 110 van het reglement op het beleid der regering van Ned. Indië, vastgesteld bij de wet van 2 september 1854. (Staatsblad n. 9. 1854). Welke vraag de commissie meent dat niet anders dan ontkennend kan worden beantwoord, de conclusie van het verslag strekte om het rapport te doen drukken en ronddeelen en bij afschrift te verzenden aan den Minister van Kolonien tot het geven van nadere inlichtingen. — De discussie hierover wordt bepaald op maandag aanstaande.

De commissie, belast geweest met het nader onderzoek van het tractaat met Hannover tot wering van den sluikhandel, brengt daarover rapport uit. — De dag der discussie zal nader worden bepaald.

De heer *van der Veen* doet een voorstel tot het aanbieden van wege de Kamer van een adres aan den Koning nopens de zaken van het Zwolsche Diep. — De discussie over de bevoegdheid van een lid om zoodanig voorstel te doen wordt verdaagd tot aanstaanden maandag.

De commissie voor de verzoekschriften brengt verslag uit op eenige in hare handen gestelde adressen, waaronder vele nopens het drukpers-reglement in Indië. — Op voorstel van den heer *van Zuylen van Nijvelt* wordt bestoten, die adressen in handen te stellen van de bijzondere commissie met het onderzoek dezer zaak belast.

Daarna wordt de zitting gescheiden tot aanstaanden maandag morgen ten elf ure.

ROTTERDAM den 7 maart.

In de voorleden maand konden wij berichten, dat het departement van de Nederlandsche Maatschappij van Nijverheid alhier zich voorstelde eene publieke vergadering te houden ter uitreiking van diploma's en medailles aan de bekroonden en verdere inzenders op de wereldtentoonstelling te Parijs. Wij waren mede in de gelegenheid gesteld kennis te geven dat alsdan tegelijk eene kleine tentoonstelling zou worden gehouden voor zaken van nijverheid, waartoe alleen vroegere inzenders op de Parijsche tentoonstelling, van dit ressort, zouden worden toegelaten en bij voorkeur met voorwerpen daar geëxposeerd. Nu kunnen wij onzen lezers berichten, dat onze geachte Burgemeester wel op zich heeft willen nemen de diploma's en medailles zelve uit te reiken, en dat deze feestelijkheid en tentoonstelling plaats zal hebben op het einde van deze maand, afhankelijk van de ontvangst der medailles uit Parijs.

— Te Delfshaven is door eene aldaar gevestigde firma concessie erlangd tot oprigting eener gaz-fabriek in die gemeente.

— Door den Gemeenteraad van Gouda is besloten in hooger beroep de questie te doen beslissen, of het al dan niet voor de eigenaren van in die stad gelegene panden op grachten verplichtend is, om de kaaimuren voor hunne huizen te onderhouden, waarover door de Arrondissements-Regtbank te Rotterdam een vonnis was gewezen ten nadeele der gemeente.

— Laatstleden woensdag had te Muiden een treurig ongeluk plaats. De landbouwer N., bezig met hooi van eene schelf te steken, kreeg eensklaps de geheele zwaarte, die duizende ponden bedroeg, op het ligchaam. Niemand in de nabijheid zijnde, die het ongeluk bemerkte, vond de man, van alle levenslucht onder de hooimassa verstoken, den dood; zijne vrouw en beide zonen, den huisvader te vergeefs wachtende, gingen eindelijk, door angst gedrongen, naar de hooischelf, en vonden weldra het lijk van den echtgenoot en vader.

KOFFIE. *Excelsa* Marquis Plantation is Guyton met 72/2 tot 72/4
betsaai; voer 1000 lb. Nieuwe goud ord. is 60 gewijder, — RIJST.
De markt is kalm, 3900 b. verkocht, Bengaal 12/ en Bangkok 8/9. —
SUIKER. De stemming is onveranderd, maar er zijn geen ver-
koopers meer en er zijn maar 47 v. omgezet, 700 z. Madras zijn
gedaan tot 42/6 a 43/, 1415 z. Madras zijn in veiling boven d.
waarde teruggekocht. Geramandeerd kalm tot 62/6. — THEE.
Goede zaken zijn in ord. Concre tot 1/14 gesaai, 2 a 4000 b.

**To Rotterdam, bij
ARRENBURG & VAN REYN.**